

Finansminister har ladet passere et Par Forøgelse, hvorfor Motiveringen er den sædvanlige, at der lægges Beslag paa Arbejdskraft til Efterrevision, saa der maa ansættes nye Embedsmænd. Det er ganske vist kun een ny Assistent paa § 21, IV. A. 1. a.; men han er der. Det kan ogsaa være, at der er flere, men jeg har ikke i Skyndingen opdaget flere.

Den højtærede Justitsminister maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at der er nogle saakaldte uafviselige Krav paa Omhu og Hurtighed indenfor Justitsministeriet. Paa §17 A. I. A. I. a., er der Krav paa Omhu og Hurtighed i Sagerne Ekspedition o. s. v., o. s. v., ganske det sædvanlige intetsigende. Der kræves, at Personalet forøges med en Fuldmægtig, der selvfølgelig skal have Ekspeditionssekretærhonorar, to Assistenten og to Kopister, men jeg henstiller til den højtærede Minister at stryge dem og, for saa vidt der er flere af samme Slags — i Skyndingen har jeg ikke kunnet undersøge, om der er flere — anlægge det af Finansministeren anlagte Princip, at vi i alle Tilfælde forsøge ikke at forøge Centralforvaltningens Personale, før vi kunne se, om vi kunne komme til Besparselse.

Finansministeren har paa min Anmodning erklæret, at han er villig til at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Toldvæsenets Omordning, og jeg har Grund til at tro, at den højtærede Finansminister har til Hensigt at anmode mig om at indtræde i denne Kommission. Træder jeg ind i den, bliver det for at forsøge at komme den Vej, jeg antydede forleden Aften: at de, der have Arbejdet, ogsaa have Myndigheden og Ansvaret, at Overinstansernes, det vil sige Melleminstansernes, Opgave er at bedømme Værdien af de andres Arbejde, men ikke at gøre det om igen, og at der ind i Centralforvaltningen ikke kommer andet, end hvad der appelleres derind, samt hvad der virkelig er af Betydning for hele Landet, altsaa en Adskillelse mellem Drift og Forvaltning, som i Øjeblikket ikke kendes i dansk Administration, i alt Fald ikke gennemført med nogen som helst Konsekvens. Det skulde være mig en Glæde, om mine Kræfter og mit Helbred strække til til at gøre det Arbejde, som jeg der er villig til, at gøre, og i saa Tilfælde vil jeg heller ikke betragte det som ganske forgæves, at jeg saa stærkt slog til Lyd derfor baade i min korte Bemærkning og forleden Aften. Dette med Hensyn til Forvaltningen.

Tilbage har jeg saa kun nogle Bemærkninger til det ærede Medlem fra Esbjerg

(Slebsager). Ligesom det ærede Medlem fra Esbjerg beklager jeg, at jeg netop var borte fra Rigsdagen i en nødvendig og kort Fraværelse, da han, uventet tidligt, talte i Gaar. Jeg vidste nemlig, at han vilde imødegaa mig, og jeg ventede med Interesse hans Udtalelser. Det ærede Medlem fra Esbjerg pointerede en dyb Modsætning mellem ham og mig i det Spørgsmaal, om Arbejder-Fagsammenslutninger under Arbejdsstandsning bør have Ret til, saa langt deres Magt rækker, at hindre, at arbejdsvillige optage Arbejdet, saa længe Arbejdsstandsningen varer. Det ærede Medlem mener afgjort Nej ud fra Princippet om Individualitetens Ret. Jeg mener afgjort Ja, og det ærede Medlem mener, det er vigtigt at faa fastslaaet, at denne min Anskuelse er socialistisk, medens hans er den af Venstre gennem Tiderne forfægtede. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil godkende denne summariske Fremstilling af hans Mening.

Jeg skal da først bemærke, at hvad der gælder Arbejdernes Fagsammenslutninger under en Strike, maa overføres direkte paa Arbejdsgiversammenslutninger saavel under Strejke som under Lockout. Hvad der er Uret for Arbejderne, er ikke Ret for Arbejdsgiverne og omvendt. For faa Uger siden vakte det Forbløffelse, Forbitrelse og Formandsskifte i flere betydningsfulde Arbejdsgiversammenslutninger, da Danmarks tidligere Handelsminister, Generalkonsul Johan Hansen, udenom sin Arbejdsgiver- og Mesterorganisation forhandlede med Sømandsskabet paa egen Haand. Denne harmfyldte Episode foregik indenfor den kapitalistiske Modpol til Arbejdernes Organisation, indenfor typiske Arbejdsgiverkredse. I denne Episode var min Sympati, som jeg ikke lagde Skjul paa, paa Arbejdsgiverorganisationens Side mod Udbryderen. Jeg deltog i Arbejdsgiverorganisationens Harme mod Generalkonsul Johan Hansen, saaledes som for øvrigt Handelsstandens Organ her i Byen gjorde, og saaledes som stærkt udprægede konservative Organer her i Hovedstaden gjorde, og jeg gjorde det, fordi det er i Overensstemmelse med min sociale Anskuelse. Førend jeg ved, om det ærede Medlems Stilling til denne Side af Sagen er den samme som min, kan jeg ikke bedømme, om hans Omhu for den individuelle Frihed strækker sig længere end til at fornægte Arbejdernes Organisation den Myndighed, saa langt deres Kræfter rækker, som han ønsker Arbejdsgiverorganisationerne, eller ikke. Jeg skal være villig til loyalt at anerkende det, ifald det ærede